

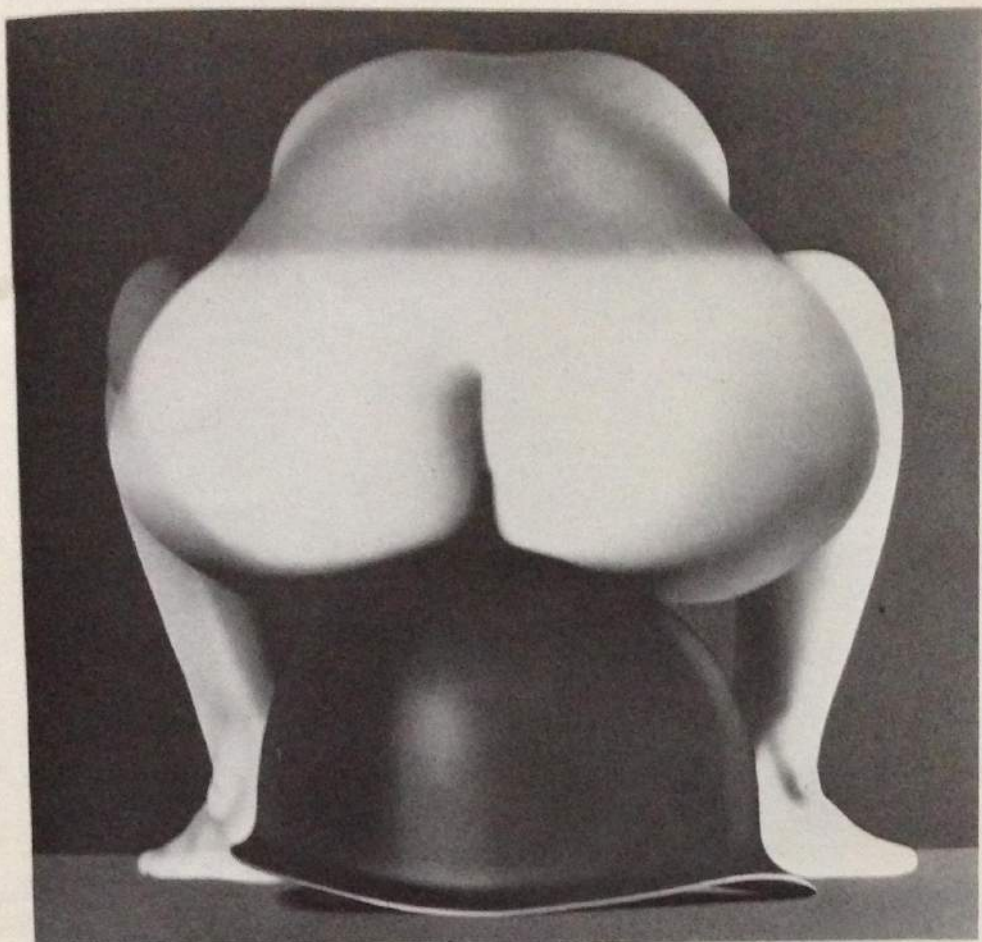
ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΕΧΝΗΣ

Ιούλιος - Αύγουστος 1982 Τεύχη 7-8

Αφιέρωμα
EUROPA LIA — ΕΛΛΑΣ '82

Ηλίας Δεκούλακος: "Enamel", 1972.

Γιόργος Ιωάννου: Έργο της περιόδου 1967-73.

τες και ελπίζουμε ότι θα επιτύχει πιο ώριμες αναζητήσεις στο μέλλον.

Λήδα Παπακωνσταντίνου - Hughes. Πραγματοποίησε τελευταία στην Αθήνα μία performance και η εργασία-της συνδυάζει τη διαμόρφωση ενός χώρου. Ο χώρος επίσης έχει συμβολικές προεκτάσεις. Η θεματολογία γύρω από τις ιδέες της γένεσης, οι συμβολικές δράσεις και τα στοιχεία μυθοποίησης των συμβόλων, είναι αντικείμενα αυτής της εργασίας. Είναι μια ενδιαφέρουσα αναζήτηση, ίσως από τις νέες προεκτάσεις στην Ελλάδα της τεχνικής και του οργάνου της performance.

Ρένα Παπασπύρου. Η εργασία-της τα τελευταία χρόνια τείνει να περιορίσει την προσωπική μεσολάβηση. Τέλος, αναζήτησε σε διάφορα υλικά το αρχικό ερέθισμα μιας δυνατότητας επέμβασης. Κύρια ιδέα-της είναι η αυτούσια μεταφορά κομματιών από παλιούς τοίχους στους οποίους σχεδιάζει. Αυτοί οι τοίχοι περιλαμβάνουν μια φυσική εικονογραφική γεωγραφία του χρόνου, σχηματισμένη σε στρώματα. Αργότερα αναζήτησε την αφαίρεση κάθε επέμβασης και παρουσίασε σειρές από τυχαία υλικά, ξύλα, χαρτιά, σίδερα.

Ναυσικά Πάστρα. Η εργασία-της στηρίζεται σε μια θεωρητική ανάλυση και διατυπώνεται ταυτόχρονα σε δυό και τρεις διαστάσεις — σχέδια και γλυπτά. Αντικείμενο της θεωρητικής ανάλυσης είναι η μέθοδος δημιουργίας της καλλιτεχνικής εργασίας. Συνοψίζει στο έργο-της την επαγωγική μέθοδο που, καθώς τη χρησιμοποιεί στις σχέσεις του τετραγώνου και του κύκλου, την αναπτύσσει από τις ίδιες τις πραγματοποιήσεις αυτών των σχέσεων, σε αναλύσεις και σε συνθέσεις μεταξύ-τους. Σύνθεση αυτών των σχέσεων είναι η μορφή που ονόμασε «Σύνεκτρον». Η καινούργια εργασία-της είναι η μεταφορά αυτών των ίδιων σχέσεων και με την ίδια μέθοδο μέσα στο χώρο, αλλά με καινούργιες προϋποθέσεις τις συνισταμένες-του, αναλογικά, μέσα στο χώρο. Αυτός ο τρόπος εργασίας έχει σαν αποτέλεσμα ότι τα γλυπτά-της είναι τα ίδια «Περιβάλλοντα» και χώροι.

Πάυλος (Διονυσόπουλος). Ανήκει στη γενιά των καλλιτεχνών που τα χρόνια 1960 εργάστηκαν στα πλαίσια των διεθνών τάσεων της τέχνης προς το καθεαυτό «αντικείμενο». Μετά τις πρώτες-του αφηρημένες εργασίες, αρχικό-του αντικείμενο ήταν οι αφίσες που έκοβε σε λωρίδες και τοποθετούσε πλάι-πλάι, σχηματίζοντας πελώριες, πρωτότυπες συνθέσεις. Αργότερα, αυτές οι λωρίδες σχηματοποιήθηκαν, χρησιμοποιήθηκαν με τρόπους πολύπλοκους και παραστατικούς, και απέδωσαν αντικείμενα. Με τα αντικείμενα ο Πάυλος συναγωνίστηκε τον κοινωνικό ή τον φυσικό χώρο. Κυριαρχεί η έμμεση παρουσία μιας καταναλωτικής κοινωνίας, της οποίας το πρωτοποριακό έργο-του υπήρξε μια ουσιαστική συμπύκνωση. Οι μορφές που δημιούργησε ως τις τελευταίες-του εργασίες στη Μπιεννάλε της Βενετίας όπου επέστρεψε σε μια λαμπρή αφαίρεση, χάραξαν ένα δρόμο προσωπικό στην εξέλιξη της σύγχρονης τέχνης.

Δημήτρης Περδικίδης. Εγκατεστημένος στην Ισπανία, από το 1953 περίπου, ο Περδικίδης έχει ευρωπαϊκή παρουσία, τόσο στον τομέα των εκθέσεων, όσο και στον τομέα της βιβλιογραφίας. Το έργο-του είναι πολύ εκτεταμένο και αντιπροσωπεύει την απόλυτη έκφραση της κοινωνικής-του και